स्वर्गे विद्यस्व भुव्यास्व भुजङ्गनिलये भव। एवं वसन् २० सर्गः
ममाकाश संबुध्यस्व कृताकृतं ॥ २३ ॥

स्वर्गइत्यादि। त्वं चाकाश स्वर्गे विद्यस्व अहं विद्ये भुवि आस्व ज॰म॰
आसे भुजङ्गनिलये पाताले भव भवामीत्येवमभिप्रायः सर्व्वत्र
सन्तिष्ठन् मम कृताकृतं युक्तायुक्तं बुध्यस्व अवगच्छ अत्र प्रार्थनायां
लोट् पूर्व्वत्र समुच्चयेऽन्यतरस्यामिति तस्य च यथायोगं हिस्वा
देशः वसन्निति समुच्चये सामान्यवचनस्येत्यनुप्रयोगः विद्यमाना
दीनां सतः सामान्यवचनस्यानुप्रयोगात् ॥ २३ ॥

स्वर्गेइत्यादि। हे आकाश त्वमपि वसन् स्वर्गे विद्यसे भुवि भ॰
तिष्ठसि भुजङ्गनिलये पाताले वससि पूर्व्ववत् भृशार्थत्वविवक्षया
हिस्वौ एवं ममापि कृतमकृतञ्च कर्म्म बुध्यस्वेति प्रार्थना ॥ २३ ॥

चितां कुरु च सौमित्रे व्यसनस्यास्य भेषजं। रामस्तु
ष्यतु मे वाद्य पापां म्रुष्णातु वानलः ॥२४॥

एवं पृथिव्यादीनि महाभूतानि कथयित्वा लक्षणमाह चिता ज॰म॰
मित्यादि। हे सौमित्रे व्यसनस्यास्य मिथ्यादूषणस्य भेषजं
प्रतिक्रियां चितां कुरु विधौ लोट् मम अग्नौ विशुद्धायारामोनि
योगतस्तुष्यतु अनलोवा मां पापां नियोगतः म्रुष्णातु दहतु दह
न्मर्त्यलोकान्मोचयत्वित्यर्थः निमन्त्रणे लोट् म्रुषप्रुषस्नेहनमोचन
पूरणेष्विति क्र्यादिः मोचने द्रष्टव्यः अनेकार्थत्वाद्दाहे ॥ २४ ॥